

[26.1.1919]

Nr 2.

Men förtjusande unge! Kan icke komma
Lömnöshet, bungsot, kassan töm.
(Leva på försäljning av mokker och husgerad,
Förmögenhet i ukrainsk och ryska obligations, räddning
beroende av bolchevis muns fall). Um somm-
lösheten hättas sig, skall jag försöka komma
inom några månader, men i ingen säkerhet.
Nu har jag funnit vad jag behöver: en
objektivablick, och hja mina her Ni fin
er sista.

Får man fråga Arbetea Ni f. sak. i allmän-
eller vill Ni träffa vissa individer. Giv
lista på dem. Jag ville längre visa ejalor.
Glemmer t. e. att sjunga för saken och Gratifikation
att sjunga eller raspa. Raquins strelund är
icke i mina beräkningar. Jag hörde här Correspondenten,
ärligt att om en talang är en smula tråkig än han
icke genialisk nog. Kreps är uppenbarligen ej f. i.
Sveriges stora lyriker. Har sett honom på
deklinationscirké, aldrig talat med honom. Men
han är den till vilken jag haft ett liknande
förtvivande som till Gi. Han är ej mycket bra

och hon ligga färdig förra värda idéer. Men av hennes
först ordentligt uppforta honom kan han
nog fångel tångel fasouer och kan' eckje haens
hend om sig ej alv. Han blir bron till
Ryssland, med honom förra vad det finast
Ryssland ha benen. Vad finnes det i
Sverige? Skall det gå där? Dift'seket
tag i Europa en vacker dag. Talar Ni mernt
ligen till enskilda ref anezas Ni giv
det? Creepersius i hästa diktens bordet;
läsa det skulle vederhärcha sig, emur han
an djupt inne i boudoiren och våra höj-
der finnes Ni t. v. ej hos honom.

"Jag har blivit omfödd i September, den
Lipste uberlycan": Jag hände plötsligt meg
osvrigt så hebet att en starkare hand hade
fastat min puschel.

"Hon gammal är Ni? Hågra? Återus?"
Jag inskrar att Ni var frisk och orhade
giv best biografi. Fru eller fröken? Så
Jag: videns: Raivola, Petrikilin ^{domsgård}, lungot vid
högs ålder, et unneha, Davos, konst gjord
pneumot hoxas, väntas på tuberkulosmed-
lets utbrevning

Vi skulle vara där i världen och varandras
och skriva som du amarnt.

Det är nog anstrengt att tala till oss detta
s. g. s. Tidnings språk, jag ville endast tala
i sköna ord, vårt riktiga inhördesspråk, men
men han slöja dyrkas mest på brev.

Vi ha ett vackert, sago likt, få fallit gammal
ställe. Kom hit i sommar (at minstone), i några
dagar) om vi icht blivit tronade att säga
det. Vi kunde ligga i gräset och kö solbad
och prata och svallra. Vi ha ett gemens
rum till hos, obehagligt om vintern
men kunde om sommaren passa fullständigt
en nat till en "kokous" få vårt folk från
Ti land och Ryssland; vi kunde ha en godan
lig fest med druckna tal. Jag har en affär
kant till tannmens med Hemma och Gustafsson
och det här till de vackraste minnen i mitt
liv. Jag längtar ut i bland den vana i
lämbligt sakerhaf. Vi kunde här hausen
som i Gusta Berling i taget, och tanken velket
ungefärligt ställe — värt att uppdriva ett
nummer efter H: bladet och nu ja närmaste
grannen har fast nyligen elgen att jag överhuvud
skrivet

"Endast hälften av diktarna jag sånde hörde till "Septemderlystan". Lennart S. har trotsigen blivit konfys av dikten och icke förtill S. på den sätt
dugg. Han är nog oskyldig

och vad det varer roligt att komma till S.,
jag skulle flyga upp för räpporna.

Jag har en systers och har icke hört hennes unde-
kra ~~stunden~~ — jag vill se ett inre, allraheli-
gaste.

Det värmes mitt hjärta att gamlingarna up-
trädt till mitt färsar.

Jag shall skriva mina hälsobrev till dig ~~flug~~
när jag är i stämning. Nu har jag en egen, från hela
livet. För soa är sedan gjort, jag en diht. Varje
stof hujade med: Jag var en lekhammet (du ~~öfver~~
nog en manlig) ur dikten. Blutade med orden: jag
vill en lekhammet, som bryter sig ur död gränd
at hitta evigheten. Nu är den glada lekham-
mer där, efter två års väntan.

Jag arer oras med lösaren, det blir hanke groot. Känner
du den gören, ellers har niet du, vad han har i sinnet.
Om du ser honom och med ett ljustigt ord kan avgöra
hans främmande, så gör det.

Han kysst diht breo otaliga gånges. Skulle
soi lesand gärra komma. Jag ~~gå~~
~~gå~~ ta i natt, shall gi mig möda ett reise.